

1877 - Cucerirea Plevnei

În timpul războiului de independență, din 1877-1878, pe frontul din Bulgaria, punctul cel mai important a fost Plevna. Acolo se găsea o redută, apărată de alte 14 dispuse în zona respectivă și aparate de aproximativ 50 000 de ostași otomani, conduși de Osman-Pasa.

De cucerirea Plevnei depindea posibilitatea înaintării trupelor ruse în direcția Adrianopolului. Acestea mai încercaseră să cucerească redută Plevna de două ori, dar de fiecare dată au fost respinse de otomani. Al treilea atac, de data aceasta romano-rus, asupra Plevnei a fost și el respins, la data de 30 august/11 septembrie 1877.

În septembrie-octombrie 1877, armatele ruse și române au acționat în vederea izolării depline a Plevnei, lucru reușit la începutul lunii noiembrie 1877. Cei 45 000 de soldați otomani aflați sub comanda lui Osman-Pasa erau încercuți și nu mai aveau provizii.

Singura șansă pentru otomani era să spargă încercuirea, lucru încercat de Osman-Pasa. Acesta a eșuat, iar românii au reușit să intre în redută. Osman-Pasa a capitulat și s-a predat colonelului român Mihail Cerkez, dorind să-i înmâneze acestuia sabia.

Considerând că această onoare ar fi trebuit să-i revină comandantului frontului de la Plevna, principele Carol I, Mihail Cerkez s-a dus să-l înștiințeze, dar rușii, pătrunși și ei în redută și ajunși în fața lui Osman-Pasa, i-au cerut să capituleze fără condiții.

Acesta a fost nevoit să predea sabia generalului rus Ganețki. Până la urmă, ca semn de respect față de aportul hotărâtor al romanilor la obținerea victoriei de la Plevna, sabia a fost trimisă, prin intermediul colonelului Cerkez, principelui Carol I al României. Victoria de la Plevna a permis armatei ruse să continue înaintarea spre Adrianopol, iar celei române să acționeze în zonele Vidin - Smardan - Belogradcik. Cucerirea Plevnei a reprezentat un moment deosebit de important în desfășurarea războiului.